

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Abbati S. Dionysii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

electione ipsius, stallum ei in choro & locum in Capitulo & refectorio assignarunt. Sed quia in literis apostolicis de præbenda, quæ jam tibi collata fuerat, mentio non fiebat, iterum ad apostolicam sedem accessit, & ad dilectum filium Abbatem sancti Petri in cælo aureo & prædictum Præpositum sancti Romani literas reportavit, ut ipsi causam audirent, & eam appell. rem. sine canonico terminarent. Qui utriusque partis rationibus auditis, ac testibus quos ipse I. produxerat receptis, & atestationibus publicatis, pro eo sententiam promulgarunt, quam postulabat auctoritate apostolica confirmari. E contra verò tu taliter respondebas, quòd cum felicitis memoriæ Urbanus Papa prædecessor noster duos vellet Clericos in præfata Ecclesia ordinare, ipsi ad mandatum apostolicum declinandum sex de nobilibus civitatis Papien. ad vacaturas præbendas, quæ non essent sacerdotales, in Clericos nominarunt. Postmodum verò quidam de fratribus ejusdem Ecclesiæ, consanguineus I. antedicti, Præpositum qui tunc erat & quosdam de fratribus rogavit attentè ut eum post dictos sex electos in Clericum nominarent: qui, pluribus de fratribus irrequisitis qui præsentibus erant, *Fiat*, sicut dicitur, responderunt. pro quo dicebas ejus electionem aliquam non fuisse; quia quamplurium fratrum præsentium non fuit requisitus assensus, cum electio consensus vel saltem requisitionem fratrum exigat singulorum. Dicebat etiam dilectus filius Præpositus tuus, in ejusdem Cardinalis præsentia constitutus, quòd à felicitis recordationis Celestino Papa prædecessore nostro idem I. per falsam insinuationem & tacitam veritatem ad prædictos Præpositos Papien.* obtinuit, per quam se non esse cogendum præfato I. respondere in præsentia ipsorum judicum allegavit; quia pro eodem negotio specialem nuncium ante citationem ad sedem apostol. destinarat, & quoniam ipsi iudices tam ipsam exceptionem, quam alias, quas proponebat, admittere noluerunt, ipse sedem apostolicam appellavit: qui appellatione contempta ante litis contestationem pro ipso I. sententiam protulerunt: quam ideo non tenendam dicebat, quia post appellationes legitimè interpositas, & non servato fuit juris ordine promulga-

*commissione.

ta. Post modicum autem temporis prædictus I. contra te, qui tam per Præpositum quam Canonicos prædictæ Ecclesiæ vacantem præbendam canonicè fueras assecutus, literas ad prædictos Abbatem & Præpositum impetravit: quorum tu nolens iudicium subintrare, quia unus eorum consanguineus erat I. antedicti, & alter super eadem causa tertio iudex fuerat delegatus, sedem apostolicam appellasti: qui, licet morte prædecessoris nostri eorum iudicium expirasset, sententiam tamen contra te protulerunt; quam, sicut post appellationem à suspectis iudicibus & mandato expirato irrationabiliter laram, auctoritate postulabas apostolica infirmari. Prædictus itaque Cardinalis, auditis hinc inde propositis & diligenter inspectis de mandato nostro, habito prudentum virorum consilio, cognoscens præfatam electionem contra Lateranensem Concilium celebratam, canonicam non fuisse, cum in ea fratrum præsentium assensus non fuerit requisitus, & ideo si quid ex ea vel ob eam factum fuit aliquo modo vel secutum, nullius debebat existere firmitatis, eundem I. nihil juris in præbenda quam postulabat habere sententiando decrevit, & te & Ecclesiam prædictam ab impetitione ipsius occasione electionis prædictæ penitus liberavit. Nos verò ejusdem Cardinalis sententiam approbantes, eam auctoritate apostolica confirmamus, & præsentis scripti patrocinio communimus. Nulli ergo &c. ut supra XV. Kalend. Iunij.

ABBATI S. DIONYSII.

L Audabilis vita in tuo degentium monasterio, quam ille à quo cuncta bona procedunt per morum consonantiam mirabiliter ordinavit, se nobis exhibet plurimum in Domino commendandam; & ex eo quòd in ordinationibus Ecclesiæ tuæ cum maturitatis multæ consilio in voluntate unanimi fit processus, quem in factis suis exulans tanquam peregrina dissensio cordium non perturbat, vehementer inducimur ut eorum concordia noster concurrat assensus, & quæ rite aguntur favore apostolico prosequentes, apponendo manum nostræ confirmationis, eadem approbemus. Sanè per literas dilectorum filiorum Conventus ejusdem monasterij sancti Dionysij nobis innotuit

Epist. 179.
De electione
sui in Abbatem
confirmante
apostolica.

manifestè, quòd in electione tua tanta concordia fuerit animorum, ut ab eo qui fidelium mentes unius efficit voluntatis, omnium vota in unum directa fuisse credantur. Vnde nos paci & tranquillitati Ecclesiæ tuæ plurimum congaudentes in Domino, eorūque petitioni clementiū annuentes, ipsam electionem de te canonicè celebratam, auctoritate apostolica confirmamus, & præsentis scripti patrocinio communimus. Nulli ergo &c. Datum &c. ut supra, xii. Kalend. Iunij, Pont. nostri anno primo.

AGRIGENTIN. EPISCOPO.

Epist. 180.
Quòd ipsi licet
monasteria
ad loca tutiora.

IN his quæ pro religiosorum locorum reparatione requiris à nobis, & quæ postulas pro statu ecclesiastico conservando, tanto libentiū assensum tibi apostolicum impertimur, quanto ad id amplius pastoralis officij debitum nos inducit. Significasti siquidem nobis quòd quædam monasteria in tua diocesi constituta, tempore seditionis inter Saracenos & Christianos exorta, depauperata, quædam negligentia Abbarum deserta, quædam verò omnino destructa fuerunt, quæ ad tutiora desideras loca transferre. Insuper in reditu tuo possessiones quasdam & decimas ad mensam Clericorum Agrigentinen. Ecclesiæ pertinentes invenisti alienatas ab ipsa, quas intendis ad usum ipsius de auctoritate sedis apost. revocare. Eapropter, venerabilis in Christo frater, tuis precibus annuentes, fraternitatis tuæ auctoritate apost. indulgemus ut monasteria ipsa cum dignitatibus suis ad loca tutiora cum consilio Metropolitanæ tui transferre, possessiones & decimas & alia tam mobilia quàm immobilia illicitè alienata à mensa Ecclesiæ, ad eam tibi liceat legitime revocare. Nulli ergo &c. Datum &c. ut supra, iv. Idus Maij.

ABBATI ET CONVENTUI
sancti Germani Antisiodoren.

Epist. 181.
Indulgetur iis
quòd sacrum
christiana & o-
leum arque
consecrationes
ab alio catholi-
co Episcopo ac-
cipere liceat, si
Antisiodorensis
gratis impartiri
noluit.

EX multiplicitate querelarum vestrarum, quas adversus fratrem nostrum Antisiodor. Episcopum propositas à vobis audivimus, ipsum monasterio vestro usque adeo arbitramini infestum, ut per eum (sicut dicitis) sine difficultate non possitis pontificalia percipere sacramenta. Nos autem, quibus imminet universorum necessitati prospicere, volentes vobis ex ministerio suscepti regi-

minis providere, ne pro duritia ipsius Episcopi defectum in talibus incurratis, præsentis vobis scripto duximus indulgendum ut si memoratus Episcopus à vobis humiliter requisitus, chrisma, oleum sanctum, consecrationes altarium, seu basilicarum, benedictionem Abbatis, & ordinationes monachorum qui fuerint ad ordines promovendi, gratis & sine pravitate vobis indulgere noluerit, vel malitiosè distulerit, liceat vobis alium, quem malueritis, catholicum adire Pontificem: qui auctoritate nostra fretus, vobis, quod postulatur, indulgeat. Indulgemus etiam vobis, ut si quando homines monasterij vestri vinculo tenentur excommunicationis astricti, pro eorum absolutione præfatus Episcopus vel quilibet alius potestatem non habeat pecuniam extorquendi. Et si in eos, quia propter hoc pecuniam non exsolvent, ecclesiastica fuerit sententia promulgata, eam decernimus auctoritate apostolica non tenere. Nulli ergo &c. Datum &c. ut supra, xvii. Kalend. Iunij.

LINGONEN. EPISCOPO.

Licet juxta testimonium veritatis necesse sit ut veniant scandala, quia tamen secundum idem *Va homini illi per quem scandalum venit*, dolemus non modicum, cum inter viros ecclesiasticos, qui pacem evangelizare tenentur, seditionis alicujus materia pullulat, litigiosorum inventiva suberescunt, cum in Ecclesiæ corpore omnia debeant in vinculo pacis & unitate tractari. Quamvis autem super quorumlibet ecclesiasticorum virorum discordia plurimum doleamus, majori tamen dolore concutimur, cum vel pater in filios, vel filij seditionem suscitant in parentem, & illos discordia dividit quibus ad unius Ecclesiæ obsequium deputatis deberet esse cor unum & anima una. Sanè cum tu Lingonen. Ecclesiæ caput existas, dilecti autem filij Decanus & Canonici Lingonen. sint membra ipsius ac tua, tanto vos vellemus adinvicem caritatis vinculo contineri, ut vicissim vestra onera portaretis, & tu membris dolentibus condoleres, & ipsi suis tibi vicibus in unitate spiritus deservirent. Verum (sicut accepimus) inimico homine superfeminante zizania, tanta inter vos discordia est suborta, ut dictis Canonici te coram venerabili fra-

Epist. 182.
Quòd contro-
versiam inter
ipsum & suum
Capitulum
exortam gra-
vatè audierit,
& utriusque parti
certum agendi
terminum præ-
figit.